

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. २१ ॥

॥ जुनी ओवी ॥

॥ माझ्या घराचं ठिकाण -छोटी ओवी ॥

- ॥ माझ्या घराचं, ठिकाण बाप्पा । मज नाही ठाउकं ।
मज कोणाचा, आकार कळेना । कशी सांगु रित ? ॥
- ॥ ब्रम्ह काळ, मुळ यवगात । पहा अक्षरातं ।
मुळ पुरुषाचं, ठिकाणं बापा । कशी आहे रीतं ॥
किंवा म्हणनी नं. २
॥ मुळ यवगाचा, आकार ब्रम्हा । आहे एका शहरातं ।
मुळ पुरुषाचं ठिकाण कळेना । कशी आहे रीतं ॥
- ॥ देवरूप छाया, आणीक माया । उभ केलं ज्योतीनं ।
तिला आवाजी गर्भ राहला । त्यात नाही आपनं ॥
- ॥ देवरूप/ह्रस्व छाया, लावली माया । ब्रम्हया वाढवलां ।
नरदेही/पृथ्वीचा, भंग केला । पुसावं कोणाला ? ॥
- ॥ राक्षस गण, विस्तार कोण ? पुसावं ब्रम्हयाला ।
मानवाचं मासं तोडुन । खाये कडाकडा ॥
- ॥ राक्षस भवन, करून । भक्ती, आकारली आहे ।
आकाश वाणी उरला धनी । याहीचे धरावे पाय ॥
- ॥ जागी राहुन, पाहये ब्रम्हया । याहीनं पसरले तोंडं ।
याहीच्या आंगची चैत्यन्या माया । ईन मचवल ढोंग ।
देवरूप छाया, योग माया । गिळलं धोंडं ॥
- ॥ ब्रम्हया अंगी, धर्म । तो काय, भक्तीत निवळला ।
पांडवाचा परीवार । श्री कृष्णानं वाठवला/उध्दारला ॥
- ॥ गेले यवग, आले यवग । कोणास मालुमं ।
काहो भरवला, बाजार । खोटा व्यवहार करूनं ।
काहो भरवला, बाजार । एवढा आकार करूनं ॥
- ॥ गेला जीव, आला जीव । कोणास मालुमं ।
तिरलोक्याचा/पृथ्वीचा, आकार केला । ब्रम्ह देवानं ॥
- ॥ काय सांगु, तुम्हा गडे हो । खरचं हे आहे ।
येईन चांगोना माय माझी । करन देहीसं साहयं ॥
- ॥ चतुर्पता वेदांत गाय । हे माझ्या पोटातं ।
इच्याच पोटी जन्म गडे हो । यवगाचा आहयं ॥
- ॥ आल्या येशी, गुणात/रूपात काशी । गुणावंती माय ।
इच्याच पोटी, जन्म गडे हो । अवघ्याचा आहे ॥
- भजने :-
- ॥ माया चैत्यन्या माय तिघांची । माया चैत्यन्या माय तिघांची ।
माय सत्त्वधिर । चांगोणा माय माझी ।
माय रूपावंती । चांगोणा माय माझी ।
- ॥ माया चैत्यन्या माय तिघांची । माया चैत्यन्या माय तिघांची ।
माय चतुर्पता । वेदांत गाय माझी ॥
- ॥ चतुर्पता वेदांत गाय । हिच्याच पोटी जन्म यवगाचा आहे ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ :-

देवरूप छाया आणीक माया । उभ केले ज्योतीने.. :- ज्योतिमय निरंजन परमात्माची जी छाया पडली ती छाया च प्राण बनली. आणी निरंजन ज्योतीच्या मुळवरच्या रंगाने माया उभी केली. तिला आवाजी खुम्म दिले. परंतु त्यात तो चौथा निरंजन निराकार निराधार परमात्मा उभा न राहता, गायप राहुन निराळाच राहिला. आदीपुरुष आदीगण व शक्ती ओवी नं.१ च्या निरसनातुन ग्यान घ्या.

देवरूप छाया, लावली माया । ब्रम्ह्या वाढवलां.... :- परमात्माचा अंश अवतार असलेल्या आत्म्याच्या छायेला माया चिकटली. प्रकृतिमायेने त्यावर वेस्टने घालुन त्या जीवात्म्याला बंधनात अडकवले. तिरगुणी मायेन आपले तिन गुण त्यास लावुन त्याच्या देहीला तिरगुणी बनवले. आणी मग या तिन गुणांपैकी रज गुणांनी आपली राजशी सत्ता वाठवण्याकरीता रजगुणांचा राजा ब्रम्हा याची त्या देहीद्वारे किर्त महीमा वाढवत या ब्रम्हाला वाढवला. देहीला मुळपुरुषाच्या चतुर्पती ग्यानाकडे जाण्यास रोकत रोकत या तिरगुणी राजे यांनी तिरगुणी देहीवर आपलीच सत्ता गाजवण्यासाठी त्याना दिलेल्या तिनही यवगात कार्य केलेत. चतुर्पती पासुन देहीला दुर नेवुन तिरगुणी राजे यांची किर्त महीमा वाढवत, या देहीवर या तिरगुणी राजे यांचीच सत्ता आहे असे भासवत या देहीत या पृथ्वीत भंग आणला. परंतु या देहीला भंग न येवु देण्यासाठी सतयवगाचे सत्य हेच आहे की : परमात्म्या हा या देहीच्या आंग आपला अंश अवतार घेवुन आत्माराम वनुन उभा आहे. आणी या देहीवर त्या चतुर्पती धन्याचीच सत्ता आहे.

॥ देहीवर सत्ता आहे धन्याची/चतुर्पतीची । यवग भरले ।

अवतार घेवुन सारंगधर । सत्य बोलले ॥

॥ आपण उभे हो आंग । अवतार संग ।

अनामत आले हो आले । दिवस आला हो आला ॥....

आल्या येशी, गुणात काशी :- आल्या ईश्वरी काया, चौ येशिच एकच घर असलेल्या देही । या देहीवर एक काशी खंड म्हणजेच मस्तक ठेवुन, इथे आपले सर्व गुण सह शक्तिर्यो व सिध्दिर्यो ठेवल्यात. म्हणुन या मस्तकाला गुणात काशी असे म्हटलेले आहे. हे खंड जागृत झाल्यावर इच्याच पोटी या सत्यवगाचा जन्म आहे.

॥ गेला जीव, आला जीव । कोणास मालुम ।

तिरलोक्याचा/पृथ्वीचा, आकार केला । ब्रम्ह देवानं ॥

पिंडी या ब्रम्हांडीतील तिरलोक्याचा आकार केला आहे ब्रम्हदेवानं । हा ब्रम्हा उत्पत्ती करीत असे. परंतु पुढची किल्ली म्हणजेच त्या आकारात चैतन्य कसे ओतावे ? हे त्याला मालुम नाही. त्या ब्रम्हाला त्यान बनवलेल्या आकारात चैतन्य ज्योत उभी तेवत ठेवता येत नाही. चैतन्याचा पुरवा करता येत नाही. आपला अंश अवतार घेता येत नाही. म्हणुनच धनी आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन प्रतेक देहीत आत्माराम रूपात उभा राहुन चैतन्याचा पुरवा देहीला देत राहतो. या देहीत जीव धन्याच्या कृपेने परवेशी/प्रवेशी होतो. तरमग प्रतेक जन्मीच्या देहीतुन जीव गेला आहे आणी प्रतेक जन्मीच्या देहीत तो आला आहे. असे कितीतरी वेळा गेला जीव आला जीव हे कोणास मालुम ? हे तर त्या धन्यालाच ठाव आहे.

काय सांगु, तुम्हा गडे हो । खरचं हे आहे....

हा धनीच आम्हा चतुर्पतीची चांगोणा माय होय. ही चांगोणा माय येईन. देहीच मरण चुकवन. या देहीस साहय्यं होईन. हा धनीच आमची चतुर्पता वेदांत गाय होय. या गाईच्या पोटीच सत यवगाचा जन्म आहे. या धन्याद्वारे ज्याच्या काशी क्षेत्री सद् सत्गुण भरून आहेत, अश्या देहरूपी वेशी येथे आलेल्या आहेत. या येशी/देही पोटी जन्म अवघ्या सत्यवगाचा आहे. काय सांगु तुम्हा गडे हो ! खरचं हे आहे !

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥